32 (225

Br. 76)

Velikonočne veselice v Železnikih.

Med veselice in igre, ki jih mladina o velikonočnih praznikih pri nas igra, se štejejo: Žumra klicati, Kloftavca, Marajona, Jera tuma, Orla, Jarbe, Zamorčke in Kolter šivati. –

(Žumra klicati.)

Žumra kličejo le dekleta, in ker takole: Pod lipo napravijo dve klopi, ki ste si nasproti in kake 3 sežnje ena od druge oddaljene. Na eno klop se vsedejo tri, na drugo klop vse druge dekleta, kar jih igrati hoče. Zdaj zapojejo na prvi klopi sedeče tri dekleta:

Le vun je jezdil Žumer,
Le vun je jezdil njegadrug.

Vse dekleta na drugi klopi: O kaj nam hoče Žumer?
O kaj nam hoče njega drug?

(77) Tri dekleta: On hoče vašo hčerko,
On hoče vašo hčerko!

Vse dekleta: Mi je ne damo Žumru,
Mi je ne damo njega drug!

Tri dekleta: Le dajte, mati, hčerko,
Dokler jo nožje prosijo.

Vse dekleta: Mi je ne damo žumru,
Mi je ne damo njega drug!

Tri dekleta: Če je sami ne daste,
Jo po sili vzamemo.

Vse dekleta: Le si jo zberi, Žumer,
Le si jo zberi njega drug! –

Tri dekleta zdajem, ktero si bodi po imenu poklicejo, ker zapojejo na priliko:

O lesem, lesem, Micika,
Sprelepa mlada Micika!

in pri teh besedah se presede poklicana na drugo klop k unem trem, in zdaj začnejo pesem od konca prepevati. To gre potem tako dolgo, dokler prve tri vseh dekliet na svojo klop ne sklicejo. Potem je igra končana. Da mora ta igra silno stara biti, spričuje nje lepi miloglasni (mol) napev, v kterem veje prav starslovanski duh. –

(Kloftavci.)

Kloftavca igrajo navadno odrašeni fantje. Na nizek čevljarski stol se vsede en fant z ruto v rokah, ktero pri enem koncu drži, drugi fant, ki ga varha vimenujejo, prime ruto za drugi konc. Vsi drugi se vstopijo v kolobar okoli nju. Kadar varh na stolu sedečega fanta med besedo „dobe je" po glavi kercne, se igra začne; fantje skušajo zdaj na stolu sedečega po herbtu ali po glavi bunkati, al varh gibčno okoli njega skakljа in ga prav umetno brani; gleda pa tudi, da bi on kterega zadel, vender se sme daljej oddaljiti, kako je ruta dolga, ktero obadva ves čas vsak za svoj konc deržati morata. Če kteri na stolu sedečega fanta, brez od varha zadet biti, vdariti more, zakliče: ena, in potem pri vsakem vdarcu štejejo eno naprej do devete, se pravi, če je varh tako nevkreten, da on poprej nobenega zadeti ne more, (78) če pa kterega zadene, sede potem zadeti na stol, poprejšni na stolu sedeči potem varje, prvi varh pa odstopi in tako gre igra zopet od začetka naprej. Ako se primoči, kar se pa redko zgodi, da bi do devete našteli, se potem varh na stol vsede in poprej na stolu sedeči varje. Tako igrajo naprej, dokler se ne naveličajo. Opomnim še, da so varhi včasih tudi prav malopridni; posebno če kakega levčka varjejo, nalašč pustijo, da ga do kake vedne prav dobro po herbtu krišpajo. Če ima pa varh na kterega piko, da bi ga rad na stol spravil, šepne na stolu sedečemu, ki potem stol v roke vzame in obadva urno skočita za odmenjenim, da ga varh zadeti more. Pri tej igri je velikokrat smeha in šaj dovolj.